

Neusendoscopie

Deze folder heeft tot doel u informatie te geven over neusendoscopie (kijkonderzoek van de neus).

Inleiding

Kijkonderzoek van de neus (door de KNO-arts neusendoscopie of nasofaryngoscopie genoemd) is het bekijken van de neus en de ruimte achter de neus (neus-keelholte). Dit onderzoek kan met en zonder verdoving van het neusslijmvlies worden uitgevoerd. Kijkbuisjes worden namelijk door de neus ingevoerd. De KNO-arts zal vaststellen welke manier voor u het beste is. De KNO-arts kan het onderzoek doen met een kijkbuisje, ook wel optiek, endoscoop of scoop genoemd:

- Een star buisje (2,7 of 4 mm dik en 18 centimeter lang)
- Een flexibel slangetje (4 mm dik)

Doel van dit onderzoek

Met dit onderzoek kunnen structuren dieper in de neus en in de neus-keelholte goed worden onderzocht. In de neus wordt speciaal aandacht besteed aan:

- het neustussenschot;
- de neusschelpen;
- het uiterlijk van het slijmvlies;
- de afvoergangen van de neusbijholten;
- eventuele afwijkingen van de inwendige neus, zoals neuspoliepen, pus, abnormale verdikkingen.

In de neus-keelholte worden de volgende structuren beoordeeld:

- de neusamandel,
- de uitgangen van de beide buizen van Eustachius
- eventuele afwijkingen, zoals gezwellen.

Verdoving

Van binnen is de neus soms te nauw en gevoelig, zodat het slijmvlies van de neus dan eerst moet worden afgeslonken en verdoofd. De verdoving kan worden gedaan met watjes of een spray. Beide verdovingen bevatten een slijmvliesafslinkende vloeistof (xylometazoline) en een verdovende vloeistof (lidocaïne, tetracaïne). Het inbrengen van de watjes door de KNO-arts doet geen pijn, maar kan een kriebelig, vreemd gevoel en een vieze smaak geven.

Al het slijmvlies dat met de vloeistof of de spray in aanraking komt, raakt verdoofd. Soms loopt de verdovingsvloeistof via de neus in de keel, zodat ook de keel enigszins verdoofd wordt. Dit geeft een dik gevoel in de keel. U kunt in dat geval echter normaal slikken en ademen; de keel voelt alleen dik aan, maar is niet werkelijk gezwollen. Vaak zijn ook de boventanden en het gehemelte een tijdje gevoelloos.

Het aanbrengen van de verdoving neemt een paar seconden in beslag. Met de inwerkende verdoving neemt u meestal weer plaats in de wachtkamer.

Het ademen door de neus is bij de watjes-methode soms dan even niet meer mogelijk. U bent dan aangewezen op mondademhaling.

Het onderzoek

Wanneer de verdoving wordt toegepast, wordt u na het inwerken (10-20 minuten) van de verdoving weer in de spreekkamer geroepen. De watjes worden uit de verdoofde neus gehaald. Hierna begint het onderzoek, waarbij het starre buisje of het flexibele slangetje maximaal tien centimeter (de diepte van de neus) de neus wordt ingebracht. Het onderzoek duurt ongeveer een minuut. U voelt het wel, maar het doet zelden pijn.

Houd uw hoofd tijdens het onderzoek recht en zo stil mogelijk. In vele ziekenhuizen is het mogelijk – door middel van een videocamera – op een monitor het onderzoek te volgen. De KNO-arts bespreekt het resultaat van het onderzoek direct met u.

Na het onderzoek

U kunt op eigen gelegenheid naar huis. Indien de verdoving is gebruikt, is deze na maximaal twee uur uitgewerkt. Gedurende deze tijd kunt u beter niets drinken of eten (verslikgevaar). Na het uitwerken van de verdoving zult u geen klachten hebben. Er zijn geen risico's of bijwerkingen van het onderzoek of de verdoving te verwachten.

Vragen

Het kan zijn dat u, ondanks de uitleg van uw arts, nog vragen heeft of dat u meer informatie wilt. Aarzel dan niet contact op te nemen met uw KNO-arts en om nadere uitleg te vragen. Aan dat verzoek zal graag worden voldaan.

Deze tekst is tot stand gekomen door de Nederlandse Vereniging voor KNO en Heelkunde van het Hoofdhalsgebied.

Opmerkingen over deze folder

Ontbreekt er informatie in deze folder of is iets onduidelijk beschreven, dan horen wij dat graag. U kunt uw opmerkingen doorgeven via voorlichting@zha.nl